

Беседа Епископа Артемија у Недељу Светих Праотаца у Манастиру Светог Јустина Ћелијског у Барајеву 2019.

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Пре пет недеља браћо и сестре, кренули смо заједно на једно велико путовање; кренули смо у сусрет Владики Христу. Почео је свети Божићни пост, који је Црква одредила да се у току тога Поста припремимо духовно и телесно за дочек и примање најдражега Небескога Госта, кога је земља икада примила и упознала. Овај Пост је одређен да се сетимо својих грехова, својих безакоња, својих падова, да просто укротимо своје страсти, а молитвом и Светом Тајном Покајања да очистимо наше душе, да бисмо тако спремни могли да се радујемо када нам дође Небески Гост у походе. Сваки човек домаћин, када очекује високе госте, своју кућу спрема, чисти, кречи, доводи у ред да би госту било пријатно, када дође, да уђе у тај дом, знајући да ако гост дође а види у кући прљавштину и неред може да се окрене и оде а ми остајемо посрамљени. Тако је и Света Црква одредила да ми, свако од нас, припремамо своју душу, своје срце, за примање тога Небескога Госта. Тако је прошло ових пет недеља – надам се да су се сви, према својим моћима трудили и Светом Тајном Покајања и Исповести очистили своје душе и срца за сусрет са Богомладенцем. Данашње Свето Јеванђеље, говори о великој гозби коју цар приреди и позва многе званице. То није ништа друго него ово што очекујемо за неки дан: да почне гозба у част Рођења Господа Христа – не гозба материјална, него духовна. Зато нас Црква данас у ову свету Недељу подсећа на људе и свете људе из Старога Завета, који су претходили: предвиђали, припремали се и чекали долазак Месије на земљу. То су Праоци Господа Христа: Аврам, Исак, Цар Давид, пророк Соломон и остали угодници из Старога Завета које данас Црква молитвено прославља и тиме показује да је род људски одувек био позван на ту небеску гозбу, али данашње Јеванђеље каже да многе званице одбише да дођу, заузети неким пословима земаљским: онај иде да обиђе њиву, онај да испроба волове, онај се оженио брине о кући и не беху

достојни те небеске гозбе. А Господар нареди слугама својим: „Идите на раскршћа по улицама, и кога год нађете позовите да дође и да ми се напуни кућа“, јер је, каже, „много званих а мало је изабраних“. Ко су ти звани? Много званих, то значи цео род људски је позван на ту небеску гозбу, јер Господ Христос је дошао не ради једнога народа, не ради једне партије или групе, него је дошао роду људском, свим људима. Они који су изабрани, то су они који су примили Господа Христа, то су Хришћани Православни који су Га примили у срца своја и труде се да живе по Његовим заповестима, по Закону Његовоме. Али на жалост и међу тим изабраним има оних који су остали немарни и нису прихватили тај позив домаћинов да дођу спремни на ту гозбу. И данас многе од нас земаљске бриге вуку на разне стране, а мало, мало мислимо на душу своју! А они који су изабрани то су они који су остали верни како науци Господа Христа, тако и животу хришћанском по тој науци. Господ је том приликом, видећи како је мало оних који иду за Њим а како је велико мноштво оних који још нису кренули, казао Својим ученицима: „Жетве је много, а посланика, жетелаца мало.“ Молите се Богу да Бог изведе жетеоце на жетву Своју, да би сви људи могли да чују име Господа Христа, да сазнају за Његову науку, и за циљ свога постојања овде на земљи. Није човек на земљу послат да проживи педесет, осамдесет или сто година па да га нестане – не! Човек је створен да живи вечно, зато је Господ и дошао да људима дарује Живот Вечни, али ето и данас када погледамо наш народ и народе око нас, видимо да је веома мали број оних изабраних, а да још многи, многи чекају да чују Реч Божију. И ето, Господ је данас показао велико чудо. Данас су у овоме Божијем храму извршена два рукоположења: једно у чин свештеника, а друго у чин ђакона. То су жетеоци које је Господ позвао и извео на Своју жетву да Његову науку проносе широм света, а ова двојица браће наше и саслужитеља наших дошли су из далеке Америке и Канаде, јер и тамо се осећа недостатак правих жетелаца, правих трудбеника на њиви Господњој, правих пастира. И ето, Бог је њих призвао, они се одазвали и данас овде постали слуге Божијег олтара. Они су провели више година у томе беломе свету али нису заборавили ни своје порекло ни своју веру православну којој су од младости били учени и припадали. Зато су се и одазвали на овај Божији призив. А они су, морам да откријем тајну њихову, један и други, завршили високе школе – они су инжињери машинства који тамо раде, али који своју веру чувају и држе. Помолимо се браћо за њих да их Господ укрепи, на

тој новој служби којој су приступили да би и они славећи Бога заједно са нама дочекали радосно Рођење Господа Христа и проповедали Његову Божанску науку онако као што су Апостоли проповедали, као што су Свети Оци проповедали, као што су у нашем роду проповедали Свети Сава и многи наши свети Преци до Светог Владике Николаја и Преподобног Оца Јустина коме је и овај храм овде посвећен. А ми, браћо и сестре, потрудимо се, да останемо на том путу којим смо кренули свесно, са жељом да Богу своје служимо. Али данас, данас треба поменути народни празник. У нашем народу познате су три Недеље пред Божић: прва по празнику Светог Николаја – то су Детењци, када деца наша прослављају свој празник, друга недеља пред Божић, то је данашња недеља посвећена мајкама, и зове се Материце. Тада прослављамо пре свега Свету Богородицу, Мајку Господа Христа, која се удостојила да роди Спаситеља света. Али и прослављамо све оне свете мајке из рода нашега и сећамо их се, које су рађале децу, училе их Закону Божијем и васпитавале их да треба хришћански да живе. И данашња Света Царица Теофанија, коју поменусмо, а данас је празник њен, она је такође била мајка и удостојила се те велике части да буде не само царица на земљи, него и Светитељка Божија. А ми из рода нашега имамо велики број тих мајки које можемо и треба да поменемо и да им се захвалимо: мајка Јевросима, мајка Обилића, девет Југовића, многе мајке које су своје синове гајиле у вери православној и принеле жртву Богу. И они су страдали за своју веру, за свој народ – тиме су и те мајке оправдале своје призивање и свој назив. Нека би дао Бог и данас што више таквих мајки, а што мање оних, које авај, свој пород уништавају у утроби својој. Ова похвала на те мајке-немајке не може се изрећи, али нека Господ и њима дарује покајање и свест, сазнање да је то смртни грех, да се покају док су још у овоме животу овде, а Бог је милостив, Бог свакога покајника прима, опрашта грехове и дарује Живот Вечни. Нека је срећан и Богом благословен данашњи празник браћо и сестре и нека је срећан Божић коме за недељу дана идемо у сусрет и Нова година и сви празници после Нове године, нека су срећни и Богом благословени и да Господ дарује снаге нама, да када пођемо одавде се нађемо са свима Светима, у Царству Његовоме и тамо да славимо, Оца и Сина и Светога Духа, Тројицу Једносушну и Нераздељиву кроза све векове и у сву вечност. Бог вас благословио. Амин.

